

Enighed eller et stort Flertal om Ændringer i Lovforslaget; men saa langt var Udvalgsarbejdet ikke fremskredet i Fjor. Derfor har jeg anset det for korrektest og i Virkeligheden ogsaa mest hensynsfuldt overfor Udvalget at genfremsætte Lovforslaget uforandret; men dermed er ikke givet, at jeg ikke er villig til Forhandling baade om Helheden og alle Enkeltheder, hvad jeg ogsaa erklærede i Fjor. Man maa jo ikke glemme, at dette Lovforslags Fremsættelse er Følgen af et Lovpaabud, idet Læringleloven af 1921 har en Revisionsbestemmelse. Jeg er for Resten ingen stor Tilhænger af disse Revisionsbestemmelser i Lovene, og vi kommer efterhaanden ogsaa bort fra dem — enhver Regering og ethvert Medlem af Rigsdagen kan jo, naar som helst de behager, fremsætte Forslag til Revision. De lægger et Baand paa Regering og Rigsdag, som egentlig er overflødig, men nu har vi altsaa en saadan Bestemmelse paa dette Omraade, og derfor maa Sagen føres til Ende. Jeg deler imidlertid ganske den socialdemokratiske Ordførers Betragtning, at det vilde være overordentlig ønskeligt, om vi i Løbet af Rigsdagssamlingen kunde naa et Resultat, som kunde samle helst hele Rigsdagen, men i hvert Fald et Flertal i begge Ting.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen nævnte en Voldgiftskendelse i et Læringleforhold, men tilføjede dog, at han ikke kendte alle Sagens Enkeltheder. Jeg kender ikke Sagen. Voldgiftskendelser i Læringspørgsmaal har jo bestaaet, som ogsaa det ærede Medlem bemærkede, ifølge de gamle Læringlelove, saa vidt jeg ved lige fra 1889. De er inappellable, og Ministeriet har intet med dem at gøre, derfor er jeg selvfølgelig afskaaret fra at udtale mig om denne Sag. Jeg kan kun slutte med at sige, at lige saa vel som almindelige Domme kan være forkerte eller mere eller mindre heldige, saadan kan naturligvis ogsaa Voldgiftskendelser være det. Det er der en Mulighed for; men det bør dog ikke bevæge os til at skride bort fra Voldgiftsinstitutionen paa dette Omraade — den har dog faktisk i det store og hele staaet sin Prøve gennem over en Menneskealder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Harald Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Banker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2393).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Nielsen: Da vi i Fjor havde dette Lovforslag til første Behandling, fremsatte alle Partier deres Standpunkt og deres Syn paa, hvorledes man skulde søge at tilvejebringe en ny og bedre Banklov. Ved den Lejlighed kom man meget udførligt ind paa hele dette Spørgsmaal, hvorfor der ingen Grund er for mig til at fortabe mig i det ved denne Lejlighed. Vi naaede til Trods for den tilsyneladende ret store Uoverensstemmelse, der var ved Lovforslagets første Behandling, alligevel ret vidt under Udvalgsarbejdet i Retning af en Forstaaelse, og henimod Samlingens Slutning blev der af det konservative Folkeparti fremsat Ønske om, at Regeringen vilde genfremsætte Lovforslaget her i Folketinget i denne Rigsdagssamling, da man ogsaa fra den Side havde den Opfattelse, at man muligvis kunde komme til en Forstaaelse om hele Forslaget.

Nu har den højtærede Erhvervsminister fremsat dette Lovforslag. Han har indført adskillige Ændringer deri, Ændringer, som alle sammen er Indrømmelser til den Kritik, som er rejst fra anden Side. Ministeren har taget Andelskasserne ud af Lovforslaget. Det er i og for sig ikke noget, jeg er særlig begejstret for, men dette Spørgsmaal kan muligvis løses paa anden Maade. Endvidere har private, saaledes som Forslaget nu foreligger, faaet Lov til at fortsætte deres Bankiervirksomhed, og af andre særlige Indrømmelser vil jeg fremhæve, at visse Bankdirektører og Filialbestyrere kan have andet Erhverv. Der er endvidere af Ministeren gjort en ret betydelig Indrømmelse med Hensyn til de Fordringer, der var stillet vedrørende Bankers Likviditet, og forskellige andre Ændringer er indført, der alle viser, at Ministeren ønsker at imødekomme andre Opfattelser i Haab om, at det skal lykkes os at gennemføre en ny Banklov.

Jeg kan indskrænke mig til her at anbefale, at vi hurtigst muligt faar dette Lovforslag sendt i Udvalg, og jeg haaber, at dette Udvalgs Arbejde kan resultere i, at vi